

Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione staccata di Brescia — van 13 november 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Casearia Bresciana Ca.bre. Soc. Coop. arl e.a. en A.I.M.A.

(Zaak C-13/02)

(2002/C 68/12)

Het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione staccata di Brescia heeft bij beschikking van 13 november 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 januari 2002, in het geding tussen Casearia Bresciana Ca.bre. Soc. Coop. arl e.a. en A.I.M.A., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Kan het bepaalde in de artikelen 1 en 4 van verordening nr. 3950/92⁽¹⁾ van de Raad van 28 december 1992 en de artikelen 3 en 4 van verordening nr. 536/93⁽²⁾ van de Commissie van 9 maart 1993 aldus worden uitgelegd, dat van de termijnen voor toewijzing van quota en voor uitbetaling van de compensaties en de heffingen kan worden afgeweken in geval van administratief of rechterlijk beroep tegen de betrokken maatregelen?

Zo neen:

- 2) Zijn de artikelen 1 en 4 van verordening nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 en de artikelen 3 en 4 van verordening nr. 536/93 van de Commissie van 9 maart 1993, geldig, gelet op artikel 33 EG (ex artikel 39 EG-Verdrag), voor zover daarin niet wordt bepaald dat in geval van administratief of rechterlijk beroep tegen een maatregel inzake individuele referentiehoeveelheden, compensaties of heffingen, van de termijnen in genoemde bepalingen kan worden afgeweken?

⁽¹⁾ PB L 405, van 31.12.92, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 57, van 10.03.1993, blz. 12.

Verzoek van de Belgische Raad van State van 8 januari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ATRAL SA en Belgische Staat

(Zaak C-14/02)

(2002/C 68/13)

De Belgische Raad van State heeft bij beschikking van 8 januari 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op

22 januari 2002, in het geding tussen ATRAL SA en Belgische Staat, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- A. Moeten richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen⁽¹⁾, richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake elektromagnetische compatibiliteit⁽²⁾, en richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit⁽³⁾, aldus worden uitgelegd:
 - a) dat zij van toepassing zijn op alarmsystemen en -centrales, inzonderheid op producten die een radioverbindingssysteem gebruiken, doorgaans „draadloze” alarmsystemen genoemd,
 - b) en, zo ja, dat zij ter zake een voldoende hoge graad van harmonisatie verwezenlijken opdat de nationale regelingen ter zake, zoals artikel 12 van de wet van 10 april 1990 „op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten” en het koninklijk besluit van 23 april 1999 „tot vaststelling van de procedure van de goedkeuring van de alarmsystemen en alarmcentrales, bedoeld in de wet van 10 april 1990”, daarmee noodzakelijkerwijze in overeenstemming moeten zijn?

- B. In geval van een ontkennend antwoord op de eerste vraag:

Moeten artikel 3 van voormelde richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973, artikel 5 van voormelde richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 en artikel 6, lid 1, van voormelde richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen nationale bepalingen zoals artikel 12 van de wet van 10 april 1990 en het koninklijk besluit van 23 april 1999, op grond waarvan het in een lidstaat in de handel brengen van in een andere lidstaat rechtmatig vervaardigde en/of in de handel gebrachte alarmsystemen en -centrales is onderworpen aan een stelsel van voorafgaande goedkeuring van de onderdelen van die alarmsystemen en -centrales die aan de bepalingen van voormelde richtlijnen voldoen?

Moeten richtlijn 73/23/EEG van de Raad van 19 februari 1973, richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 en richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 aldus worden uitgelegd, dat zij voor alarmsystemen en -centrales de voornaamste